

Tình đầu

Mới đây có dịp được nghe trên YouTube bài nhạc Romance làm tôi nhớ lại cả một thời yêu thích nhạc Tây Ban Cầm cổ điển khi xưa. Năm đó lúc mới lên đại học, tôi bắt đầu thích tiếng đàn guitare classique và được người quen giới thiệu, tôi đi học chơi đàn này tại nhà riêng của nhạc sĩ Dương Thiệu Tước. Ông Tước dạy ở trường quốc gia âm nhạc, nhưng nhận dạy nhạc riêng tại nhà. Mỗi chiều thứ tư tôi đến nhà ông để học đàn, căn nhà nằm trong một ngõ hẻm, nhưng khá lớn và khang trang. Ông dạy đàn trong căn phòng nhỏ, vừa làm nơi đọc sách vừa để dạy nhạc.

Nhạc sĩ Dương Thiệu Tước lúc đó đã khá lớn tuổi, nhưng trông còn rất phong độ. Thời còn trẻ chắc phải là người đẹp trai! Không lạ gì bà Minh Trang lúc đó là ca sĩ nghe ông sáng tác bài "Đêm Tàn Bến Ngự" mê ông Tước ngay! Bài này là một tuyệt tác của ông, nhưng tôi vẫn thích bài "Bóng Chiều Xưa" và bài "Ngọc Lan" của ông hơn! Tôi ít gặp bà Minh Trang trong nhà, chỉ đôi lần khi đến học nhạc, có chương trình nhạc guitare cổ điển trên TV của Mỹ, bà gọi cả ông Tước và tôi ra để nghe, lúc đó tôi mới có dịp nói

chuyện vài câu với bà. Cách đây mấy năm, trước khi bà qua đời, tôi gặp lại bà trong một buổi văn nghệ ra mắt sách tại Quận Cam, nhắc lại thời xưa, bà không còn nhớ rõ lắm, nhớ nhầm tôi ra người khác! Không lạ gì vì ông Tước bao nhiêu học trò!

Ông Tước dạy nhạc rất khắt khe. Cuốn sách nhạc Carulli nhập môn của Tây Ban Cầm cổ điển, ông bắt tập đủ mọi bài! Tập hết cuốn này còn cuốn sách nhạc của Fernando Sor, ông dọa bắt học cho đủ, mới cho tập đánh mấy bài nhạc độc tấu! Học được hơn nửa năm chưa hết cuốn Carulli tôi đã chán ngấy mấy bài nhạc giáo khoa, nhưng nhạc sĩ Dương Thiệu Tước vẫn bắt học mấy bài nhạc cổ này, nói để cho có căn bản. Trông vẻ ông đây nghiêm nghị, khó khăn lúc dạy đàn, tôi không thể tưởng tượng được ông có thể là một nhạc sĩ tài hoa, đa tình, phóng lãng như nhạc của ông! Hơn nữa ông là dòng dõi của nhà thơ Dương Khuê khi xưa, cùng thời và là bạn của Tam Nguyên Yên Đổ Nguyễn Khuyến. Nhà thơ Dương Khuê là người nổi tiếng trong văn học sử với bài thơ:

*"Hồng Hồng Tuyệt Tuyệt
Mới ngày nào còn chưa
biết chi chi*

*Mười lăm năm thấm
thoát có ra gì*

*Ngoảnh mặt lại đã đến kỳ
tơ liễu.."*

Tôi nghĩ học đàn ông Tước chỉ vì bài nhạc

Romance. Lần đầu tôi nghe người bạn chơi bài nhạc này, tôi mê ngay. Bạn tôi là dân chơi! Không cần gì đi học nhạc ở đâu cả, chỉ tự luyện lấy mà chơi nhạc guitare classique thật độc đáo. Bài Romance lại dễ chơi, không khó khăn như mấy bài giáo khoa ông Tước bắt tôi vạy vẹo cả tay, chơi đi chơi lại bao nhiêu lần vẫn không nhuyễn. Bài này không biết tác giả là ai, hình như được sáng tác từ thời thế kỷ 19. Thập niên 50's có cuốn phim "Les Jeux Interdits" có nhạc chủ đề là bài này do danh thủ Tây Ban Cầm Narciso Yepes chơi làm bài này nổi tiếng ai chơi đàn guitare cũng biết đến. Tôi tập chơi bài Romance là bài độc tấu đầu tiên. Và cảm thấy tại sao không tự tập lấy các bài độc tấu khác, cần gì tập tành cục khổ nhạc giáo khoa như nhạc sĩ Dương Thiệu Tước nhằn nhủ dạy bảo bấy lâu nay!

Sau đó tôi đi theo anh bạn giang hồ, đến nhà một nhạc sĩ nổi tiếng về Tây Ban Cầm khác là Hoàng Bữu. Ông này đúng là loại nghệ sĩ bụi đời, không có phong cách mô phạm như nhạc sĩ Dương Thiệu Tước, nhưng ông Bữu chơi đàn rất hay, nhất là loại flamenco. Ông còn có tài làm đàn. Nhà ông treo lủng lẳng nhiều cây đàn làm dở dang. Nhưng cây đàn nhạc sĩ Hoàng Bữu cứng nhất là cây đàn đánh verni màu đỏ rượu chát, ông âu yếm gọi là Tiger! Nghe Hoàng Bữu ngồi

Tình đầu

lim dim chơi mấy bản nhạc tuyệt vời như Feste Lariane, Recuerdos, ngón đàn trémolo độc đáo của ông làm tôi say mê! Và tôi nản nì để ông bán cho tôi cây đàn Tiger. Ông Bửu nhìn tôi một lúc rồi ứng thuận bán cho tôi ngay làm đám bạn đi theo đều sững sờ. Không ai tưởng tượng được là nhạc sĩ Hoàng Bửu có thể ứng thuận chia lia với cây Tiger để bán cho tôi! Đến giờ tôi cũng không hiểu tại sao! Nhưng chỉ biết là tôi sung sướng mang cây đàn Tiger màu đỏ về và sống chết với cây đàn này cho đến ngày bỏ nước ra đi năm 75! Sau này bên Hoa Kỳ dù tốn bao nhiêu tiền để mua những cây đàn mắc nhất, tôi vẫn không thấy cây đàn guitare nào hay được bằng cây Tiger của nhạc sĩ Hoàng Bửu làm khi xưa!

Những bản nhạc làm ta say mê có thể ví như những mối tình! Bài Romance đối với tôi chính là mối tình đầu, không bao giờ quên được. Vì đó là cả một thời xuân xanh, một thời của lãng mạn. Và một thời của tình yêu và tuổi trẻ, đã qua đi. Không còn nữa!